

Дело C-703/22**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

16 ноември 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Отдел по
административни спорове към Държавния съвет)
(Нидерландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

16 ноември 2022 г.

Въззивник:

WU

Въззиваем:

Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen
(Дирекция на Централното бюро за издаване на свидетелства за
управление на моторни превозни средства) (CBR)

Предмет на делото по главното производство

Главното производство се отнася до спор между г-н WU и Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (Дирекция на Централното бюро за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства, наричана по-нататък „CBR“) относно отказа на CBR да издаде на г-н WU свидетелство за управление на моторни превозни средства (наричани по-нататък „МПС“), категории C и CE (тежкотоварни автомобили и автобуси) в Нидерландия.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Настоящото преюдициално запитване по член 267 ДФЕС се отнася до това дали може да се направи изключение от минималния стандарт за хоризонта

на зрителното поле на очите от 160°, приложим за тази категория МПС, ако е установено, че съответното лице всъщност е годно да управлява тежкотоварен автомобил.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли точка 6.4 от приложение III към Директива 2006/126/ЕО, и по-специално установеният в него стандарт за хоризонт на зрителното поле и на двете очи от поне 160°, да се тълкува с оглед на принципа на пропорционалност в смисъл, че лице, което от медицинска гледна точка не отговаря на този стандарт, но според няколко различни медицински експерти въпреки това всъщност е годно да управлява тежкотоварен автомобил, може да изпълнява това изискване?

2. При отрицателен отговор на този въпрос, допустима ли е тогава в отделни случаи проверка на пропорционалността с оглед на Директивата относно свидетелствата за управление, въпреки че установеният в точка 6.4 от приложение III към тази директива стандарт не предвижда възможност за изключения в такива случаи?

3. Ако случаят е такъв, какви обстоятелства могат да са от значение при преценката дали в отделни случаи може да се направи изключение от стандарта за зрителното поле, установен в точка 6.4 от приложение III към Директива 2006/126/ЕО?

Посочени разпоредби на правото на Съюза

Точка 6.4 от приложение III към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (наричана по-нататък „Директива относно свидетелствата за управление“) и член 15 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Посочени разпоредби на националното право

Точка 3.3 и точка 3.4, буква b) от приложението към *Regeling eisen geschiktheid 2000* (Наредба за изискванията за годност от 2000 г.).

Кратко изложение на фактите и на главното производство

- 1 На 11 юли 2007 г. г-н WU получава свидетелство за управление на моторни превозни средства за категории C и CE и след това повече от десет години работи като професионален шофьор. Той изминава повече от един милион километра с тежкотоварни автомобили в страната и чужбина без никакви проблеми и без каквито и да са причинени щети. През 2016 г. подава

заявление за подновяване на свидетелството му за управление на тежкотоварни автомобили, поради което се налага да се обърне към CBR, която следва да издаде „Verklaring van geschiktheid“ (удостоверение за годност). Това удостоверение доказва, че психическото и физическото състояние на заявителя му позволяват да управлява моторно превозно средство.

- 2 Когато е на една година, г-н WU претърпява злополука, при която е счупена основата на черепа му. В резултат на това той получава „хемиянопсия“, което означава, че има ограничен хоризонт на зрителното поле. Поради това г-н WU не отговаря на минималния стандарт по точка 3.3, буква b) от приложението към Regeling eisen geschiktheid 2000 за бинокулярно хоризонтално зрително поле от 160°. Тази разпоредба транспонира в нидерландското право идентичния минимален стандарт, установен точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление. Поради тази причина CBR отказва да издаде необходимото свидетелство въпреки положителните становища на двама офталмолози. Не е ясно дали CBR е знаела за очното заболяване на г-н WU още при получаването на свидетелство за управление през 2007 г.
- 3 Г-н WU оспорва отказа на CBR по административен ред. CBR обявява жалбата за неоснователна. Впоследствие г-н WU обжалва това решение по съдебен ред пред Rechtbank Rotterdam (Районен съд Ротердам, Нидерландия). Тази жалба е отхвърлена, след което г-н WU подава въззивна жалба пред Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Отдел по административни спорове към Държавния съвет, наричан по-нататък „Raad van State“). Въззивната жалба също е отхвърлена.
- 4 Още докато е в ход делото по тази въззивна жалба, г-н WU подава второ заявление до CBR, този път за издаване на свидетелство за управление, което да е ограничено само за територията на Нидерландия. Въпреки трето положително становище от офталмолог CBR отново отхвърля заявлението, тъй като г-н WU не отговаря на минималния стандарт за зрително поле от 160°. В това отношение се посочва, че г-н WU не може да се позове на точка 3.4, буква b) от приложението към Regeling eisen geschiktheid 2000. Съгласно тази разпоредба професионален шофьор, който вече притежава едно или повече свидетелства за управление на тежкотоварни автомобили и автобуси и който внезапно загуби зрението на едното си око, може въпреки всичко да бъде обявен за годен да притежава ограничено само за територията на Нидерландия свидетелство за управление след период на адаптация от най-малко три месеца и въз основа на положително становище от офталмолог. Г-н WU обаче не страда от слепота на едното око, а от загуба на половината от зрителното поле на двете очи (хомонимна хемиянопсия).
- 5 И този път CBR обявява подадената от г-н WU жалба по административен ред за неоснователна, а Rechtbank Rotterdam отхвърля жалбата му по

съдебен ред. Г-н WU отново подава въззивна жалба до Raad van State, който решава да постави на Съда посочените по-горе преюдициални въпроси.

Основни доводи на страните в главното производство

- 6 Според CBR точка 3.4, буква b) от приложението към Regeling eisen geschiktheid 2000 е неприложима към случая на г-н WU. Задължителният характер на тази разпоредба не допуска да бъдат взети предвид личните интереси на г-н WU.
- 7 Г-н WU твърди, че няма никакви пречки да му бъде издадено удостоверение за годност. Междувременно той получил три доклада от различни лекари, които установили, че е годен да управлява тежкотоварен автомобил. Вярно било, че има увреждане на зрителното поле, но това увреждане било от ранна детска възраст и той напълно го компенсирал с движения на очите и главата. В жалбата до Raad van State г-н WU отново застъпва тези доводи, като този път представя становище от невропсихолог. В него в основни линии се посочва, че г-н WU има достатъчно добре развити движения на очите, което му осигурява нормални зрителни функции. Г-н WU счита, че възможността лице, което, въпреки зрителното си увреждане, вижда достатъчно добре, да управлява моторно превозно средство от категории C и CE, не противоречи на целта на разпоредбата. Такова било положението, в което той се намирал. Според г-н WU то давало основание да се направи изключение, също както в точка 3.4, буква b) от приложението към Regeling eisen geschiktheid се прави изключение в случай на загуба на зрението на едното око. Това увреждане било равностойно на неговото. Ето защо, противно на приетото от Rechtbank Rotterdam, CBR трябвало да се съобрази с положителните становища на няколко различни лекари.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 8 Raad van State (Държавен съвет) най-напред посочва, че се е запознал с решение на Съда на Европейския съюз по точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление, а именно решение от 22 май 2014 г., Glatzel (C-356/12, EU:C:2014:350). В това решение Съдът потвърждава валидността на предвидения в точка 6.4 минимален стандарт за хоризонта на зрителното поле. Поради това Raad van State също приема, че тази разпоредба е валидна. Въпреки това, той има съмнения относно правилното тълкуване, респ. прилагане на този минимален стандарт в настоящия случай. Въпросите, които той поставя в тази връзка, не намират отговор в горепосоченото решение.
- 9 Безспорно е, че от медицинска гледна точка г-н WU не отговаря на минималния стандарт за хоризонт на зрителното поле и на двете очи от поне 160°, установен в точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление. Въпреки това трима различни лекари, всеки

от които в отделен медицински доклад, заключават, че той, въпреки увреждането си, е годен да управлява МПС от категории С и СЕ. Освен това г-н WU вече десет години бил професионален водач и безпроблемно е изминал повече от един милион километра с тежкотоварен автомобил. Следователно пътната безопасност не била застрашена. Поради това Raad van State задава въпроса дали все пак не трябва да се приеме, че г-н WU е годен да управлява МПС.

- 10 Точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление се основава на доклад на Работната група относно зрението от май 2005 г. От този доклад следва, че лице, което от медицинска гледна точка не отговаря на стандарта за хоризонт на зрителното поле и на двете очи от поне 160°, по правило не е годно да управлява МПС от категории С и СЕ. В доклада обаче също така се посочва, че по-нататъшни изследвания е възможно да установят отделни случаи на лица с хемиянопсия, които могат да компенсират ограниченията си, и за които въпреки тези ограничения трябва да се приеме, че са годни да управляват МПС.
- 11 Raad van State задава въпроса дали точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление може да се тълкува в смисъл, че на този минимален стандарт може да отговаря и лице, което от медицинска гледна точка не отговаря на това изискване, но според няколко различни медицински експерти всъщност е годно да управлява МПС, като компенсира увреждането. В това отношение според Raad van State е важно подобно тълкуване, което се придържа към принципа на пропорционалност, да не засяга постигането на целта на Директивата относно свидетелствата за управление да гарантира пътната безопасност.
- 12 Ако точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление не може да се тълкува по този начин, то възниква въпросът дали с оглед на доклада на Работната група относно зрението и заключението, направено въз основа на него от Raad van State, е възможно в отделни случаи да се прилага принципът на пропорционалност. С други думи, възниква въпросът дали в положение, при което лице, което от медицинска гледна точка не отговаря на стандарта за хоризонт на зрителното поле и на двете очи, но според медицинските експерти, въпреки това, е годно да управлява тежкотоварен автомобил, е допустимо при вземането на решение за подновяване на свидетелството за управление да се извърши претегляне от гледна точка на пропорционалността, дори ако стандартът, установен в точка 6.4 от приложение III към Директивата относно свидетелствата за управление, не предвижда възможност за изключения. Raad van State допуска, че при преценката на пропорционалността в конкретния случай, освен заключенията на експертите относно годността на заявителя за управление на МПС, роля може да играе и фактът, че в миналото съответното лице е управлявало безопасно МПС. Възможно е да е от значение и фактът, че свидетелството за управление се използва при упражняването на професия, тъй като в член 15 от Хартата на основните

права на Европейския съюз се посочва, че всеки има право да работи и да упражнява свободно избрана или приета професия.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ